

Ágangurin hevur verið harður

Eg nokti at seta trygdina hjá mammum og børnum í vanda, bara fyri at fáa atkvøður á næsta løgtingsvali, sigur Sirið Stenberg

Áki Bertholdsen

– Eg visti, at eg fór ikki at verða væl lýdd. Men at tað skuldi verða so ógvusligt, kemur kortini óvart á meg.

Sirið Stenberg, landsstýr-iskvinna í heilsumálum, er komin í rættligt ódnarveður, nú hon hevur staðfest avgerðina hjá undanfarnu samgongu um at allar barnakonur í Suðuroy skulu fara til Havnar at eiga á Landsjúkrahúsinum.

Hon sigur, at tað var væntandi at ein ávis ónøgd fór at taka seg upp, men kortini ásannar hon, at tað kemur óvart á hana, at ágangurin fór at verða so harður, sum hann er vorðin, eisini á sosialu miðlunum.

– Hetta hevur verið øgiliga har, men eg haldi, at sumt av tí, sum er sagt og skrivað, hevur verið ósakligt, men eg ætli mær ikki á kjakast á hasum støðinum, sigur landsstýriskvinnan.

– Eg havi ongar trupulleikar av, at vit eru ósamd. Men nógv av tí, sum er sagt og skrivað, hevur verið ósakligt, og tað harmar meg, at fólk eru ósaklig og órein.

Stendur fast

Sirið Stenberg leggur dent á, at hon stendur við avgerðina um at mæla barnakonum í Suðuroy til at fara til Havnar at eiga.

– Eg má bara ásanna, at var mítt endamál at verða væl lýdd ímillum fólk, var hetta ikki rætta avgerðin at taka, staðfestir hon turrsliga.

Men hon staðfestir samstundis, at fremsta atlitid hjá eini landsstýriskvinnu í heilsumálum, er at hava trygdina í hásæti.

– Eg fari ikki at seta trygdina hjá mammum og børnum í vanda, so má tað standast av, sum standast má.

– Verði eg ikki afturvald av hesum, verður tað bara harvið, tí eg fari ongantíð at seta trygdina í vanda, leggur hon afturat.

– Tað kann aldrin vera rætt, at politisk atlit verða tikin framum trygdina hjá fólki. Slíkum atlitum kann eg ikki liva við, so vil eg heldur liva við, at eg ikki verði afturvald.

– Eg havi ongar trupulleikar av, at vit eru ósamd. Men sumt av tí, sum er sagt og skrivað, hevur verið ósakligt, og tað harmar meg, at fólk eru ósaklig og órein, sigur Sirið Stenberg, landsstýriskvinna í heilsumálum

húsi sjálvum, at tað er tryggast fyri barnakonur í Suðuroy at fara til Havnar at eiga á Landssjúkrahúsinum.

– Og eg ivist onga løtu í, at tað eisini er øgiliga hart fyri tey á Suðuroyar sjúkrahúsi at koma við einum slíkum tilmæli, men eg havi størstu virðing fyri, at tey seta trygdina hjá mammum og børnum, í fremstu røð.

– Sum landsstýrisfólk kann eg ikki ganga ímóti einum fakligum tilmæli og tvíhalda um, at føðideildin á Suðuroyar Sjúkrahúsið skal varðveitast, sigur Sirið Stenberg.

– Hetta hevði verið tað

sama sum at sagt, at eg ikki taki trygdina hjá borg-arunum í álvara. Hetta kann sam-anberast við, at landsstýris-maðurin í samferðslumálum royndi at tvinga skiparan á Smyrli at siglt, hóast hann segði, at tað var ótrygt at loysa frá bryggju. Slíkt er sjálvandi óhugsandi, og tað er eisini óhugsandi í mínum føri at seta meg upp ímóti einum fakligum tilmæli.

Ómetaliga álvarsamt

Og hon viðgongur, at hon skilir ikki, hví hon verður hartað fyri at taka eitt fakligt tilmæli til eftirtektar. Hevði hon gingið ímóti tilmælinum, hevði hon skilt, at betri, at fólk hartaðu hana.

– Eg havi ongantíð áður hoyrt í nøkrum øðrum viðurskiftum, at trygdin hevur ikki so nógv upp á seg, og at kunnu gott seta hana til vikis. Er tað bara í hesum føri, har tað snýr seg um kvinnur og pinkubørn, at tað kann góðtakast at seta trygdina

í vanda, spyr Sirið Stenberg speiskliga.

– Eg veit væl, at tað er ikki ein sjúka, at vera við barn. Men eg veit eisini, at tað kann verða ein ómetaliga álvarsom uppgáva at fáa eitt barn trygt og væl í verðina. Og mín fremsta uppgáva er at tryggja, at umstøðurnar eru til tað.

– Tí mæla vit barnakonum til at vera á Landssjúkrahúsinum har øll serfrøðin er til staðar, skuldi alt ikki gingið sum ætlað, sigur Sirið Stenberg.

– At tað er ólagaligt, skilji eg væl, men so má uppgávan vera at gera umstøðurnar so góðar, sum gjørligt, leggur hon afturat.

Stóra virðing fyri avgerðini

Sirið Stenberg staðfestir, at tað er eitt læknafakligt tilmæli frá Suðuroyar Sjúkra-

So vil eg heldur liva við, at eg ikki verði afturvald